

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag til

LOV OM ERHVERVSFREMME

Kapitel 1

Formål

§ 1

Formålet med denne lov er at styrke udviklingen i dansk erhvervsliv gennem fremme af konkurrenceevne og globalisering ved anvendelse af foranstaltninger, der sigter mod

- 1) at forbedre og udbygge rammerne for virksomhedernes vækst, internationale samarbejde og samhandel,
- 2) at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt,
- 3) at fremme den regionale erhvervsudvikling,
- 4) at styrke de offentlige myndigheders samarbejde om erhvervsudvikling og
- 5) at udvikle samarbejdet mellem offentlige myndigheder og de private erhverv om erhvervsudvikling.

Kapitel 2

Økonomi- og erhvervsministerens beføjelser

§ 2

Inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan økonomi- og erhvervsministeren til opfyldelse af lovens formål iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, herunder bl.a.

- 1) analyser og evalueringer af erhvervspolitisk relevans, herunder vedrørende potentielle indsatsområder og eksisterende initiativer, samt regionale, nationale og internationale rammevilkår,
- 2) rådgivning om erhvervsudvikling, herunder om udvikling af såvel den nationale som den regionale og lokale erhvervsstruktur,
- 3) rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vilkår for erhvervslivet og om dansk erhvervslivs udfordringer i forbindelse med globaliseringen,
- 4) aktiviteter til fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, herunder offentlig-privat samarbejde og samarbejde mellem virksomheder, organisationsudvikling, samt udnyttelse af ledelsesmæssig og markeds mæssig viden,
- 5) aktiviteter til fremme af etablering af nye virksomheder,
- 6) aktiviteter til fremme af virksomhedernes opbygning af kompetence til design, markedsføring og eksport,
- 7) aktiviteter til fremme af regional erhvervsudvikling, samt
- 8) aktiviteter til fremme af akkreditering og metrologi.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde andre økonomiske incitamentter til aktiviteter, der iværksættes inden for lovens formål. Finansieringen kan udbetales forskudsvist med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilbagebetaling af den ydede finansiering.

§ 3

Økonomi- og erhvervsministeren udsteder i nødvendigt omfang nærmere regler om gennemførelse af de af ministeren iværksatte erhvervsfremmeaktiviteter.

Stk. 2. For aktiviteter, der iværksættes efter denne lov, kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler for administration, herunder for behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder, enkeltpersoner m.v., regler for godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

§ 4

Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser til Erhvervs- og Byggestyrelsen, jf. dog § 16. Ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. For erhvervsfremmeaktiviteter, som økonomi- og erhvervsministeren har iværksat i henhold til denne lov og henlagt til administration i Erhvervs- og Byggestyrelsen, kan ministeren bestemme, at Erhvervs- og Byggestyrelsen i nærmere bestemt omfang kan henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution.

Kapitel 3 Danmarks Vækstråd

§ 5

Til fremme af lovens formål nedsætter økonomi- og erhvervsministeren Danmarks Vækstråd.

Stk. 2. Til behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder, enkeltpersoner m.v. kan økonomi- og erhvervsministeren nedsætte et bevillingsudvalg under Danmarks Vækstråd.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Danmarks Vækstråd og bevillingsudvalget.

§ 6

Danmarks Vækstråd har til opgave at:

- a) rådgive økonomi- og erhvervsministeren om udformningen af den nationale vækstpolitik, jf. § 2, stk. 1,
- b) iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter inden for de indsatsområder, som er prioriteret i den nationale vækstpolitik, herunder fx medfinansiere erhvervsudviklingsaktiviteter efter indstilling fra regionale vækstfora, samt
- c) rådgive økonomi- og erhvervsministeren om udvikling af og opfølgning på nationale strukturfondsfinansierede programmer, og herunder udtale sig om de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

§ 7

Danmarks Vækstråd består af en formand og 18 medlemmer, som udpeges af økonomi- og erhvervsministeren. Der udpeges tillige suppleanter.

Stk. 2. Medlemmerne til Danmarks Vækstråd udpeges således:

1. formanden og fire medlemmer på økonomi- og erhvervsministerens initiativ,
2. fem formænd for regionale vækstfora, én fra hver region, efter indstilling fra de regionale vækstfora,
3. et medlem efter indstilling fra KL,
4. seks medlemmer efter indstilling fra arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, samt
5. to medlemmer efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen.

Stk. 4. Danmarks Vækstråd fastlægger selv sin forretningsorden, som skal godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 5. Danmarks Vækstråds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4 Regioner

§ 8

Regionen varetager den regionale erhvervsudvikling. Til at varetage den regionale erhvervsudvikling nedsætter regionsrådet et eller to vækstfora. Regionsrådet træffer beslutning om antal vækstfora og deres geografiske afgrænsning efter høring af regionens kommuner og erhvervsorganisationer. Regionsrådet er forpligtet til at følge en indstilling, hvor mindst 2/3 af kommunerne står bag. Regionsrådet for Region Hovedstaden er dog forpligtet til at oprette et selvstændigt vækstforum for Bornholm, såfremt Bornholms Regionkommune fremsætter ønske herom.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give regionsråd tilladelse til, at der oprettes flere end to vækstfora i regionen.

Stk. 3. Kommuner indgår i et vækstforum nedsat af regionsrådet i den region, kommunen geografisk er en del af.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give tilladelse til, at kommuner herudover kan være repræsenteret i et vækstforum, der er etableret i naboregionen.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give tilladelse til, at to regionsråd kan oprette et fælles vækstforum.

Stk. 6. Regionsrådet udpeger vækstforumets formand blandt vækstforumets medlemmer.

Stk. 7. Regionsrådet stiller sekretariat til rådighed for vækstforumet.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om regioners samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder og organisationer, samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

§ 9

Regionsrådet kan efter indstilling fra vækstforumet medfinansiere aktiviteter til fremme af regional erhvervsudvikling inden for:

- a. innovation, videndeling og videnopbygning,
- b. anvendelse af ny teknologi,
- c. etablering og overlevelse af nye virksomheder,
- d. udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer,
- e. vækst og udvikling i turismeerhvervet, og
- f. udviklingsaktiviteter i udkantsområderne.

Stk. 2. Regionsrådet kan acceptere eller afvise indstillinger fra vækstfora om udviklingsmidlernes

anvendelse.

Stk. 3. Regionen deltager efter indstilling fra vækstfora i regionale grænseoverskridende erhvervsudviklingsmæssige samarbejder, som geografien naturligt begrundes. De relevante aktører inddrages i dette arbejde.

Stk. 4. De erhvervsudviklingsaktiviteter, som iværksættes af regionen, jf. stk. 1, skal være til gavn for en åben kreds af erhvervslivet i de pågældende regioner.

Stk. 5. De i stk. 1 omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter kan støttes ved fx tilskud, lån og garantistillelse.

Stk. 6. De i stk. 1 omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter skal iværksættes i regi af selvstændige juridiske enheder. Regionen administrerer anvendelsen af regionens egne midler til erhvervsudviklingsformål.

Stk. 7. De i stk. 1 omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder må der ikke ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder.

Kapitel 5 Regionale vækstfora

§ 10

De regionale vækstfora har til opgave:

- a) inden for de nationale rammer at udarbejde en regional erhvervsudviklingsstrategi for regionen eller den del heraf, som det enkelte vækstforum dækker, med udgangspunkt i områdets rammevilkår og erhvervsspecialisering og med fokus på udkantsområderne,
- b) at overvåge de regionale og lokale vækstvilkår,
- c) inden for den fastlagte erhvervsudviklingsstrategi at udvikle og indstille om medfinansiering af regionale erhvervsudviklingsaktiviteter.

Stk. 2 . De i stk. 1, litra a, omhandlede erhvervsudviklingsstrategier udgør en del af grundlaget for regionernes udviklingsplaner.

Stk. 3. Vækstfora indstiller, inden for de organisatoriske rammer som anden lovgivning og strukturfondsfinansierede programmer fastlægger, til staten om anvendelse af social- og regionalfondsmidler samt til regionen om anvendelse af regionale udviklingsmidler til erhvervsformål, jf. § 9.

Stk. 4. Myndighederne, til hvem vækstfora indstiller om anvendelsen af midler, påser, at indstillingerne er i overensstemmelse med gældende lovgivning.

§ 11

De regionale vækstfora består af 20 medlemmer, der udpeges af regionsrådet. Et vækstforum sammensættes således:

1. tre medlemmer på regionsrådets eget initiativ,
2. seks medlemmer efter indstilling af kommunalbestyrelserne i regionen, heraf skal mindst et medlem repræsentere udkantskommunerne,
3. seks medlemmer fra erhvervslivet, efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af

- regionsrådet,
4. tre medlemmer fra videninstitutioner på regionsrådets initiativ,
 5. to medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgivere og lønmodtagere, efter indstilling fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer.

Stk. 2 Det enkelte regionale vækstforum fastlægger selv sin forretningsorden. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om udpegning af yderligere medlemmer til et vækstforum.

Kapitel 6 Kommunerne

§ 12

Kommunerne kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter over for iværksættere og virksomheder.

Stk. 2. Den kommunale erhvervsservice kan bestå af information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse. Endvidere kan afholdes netværksmøder, kurser og lign. kollektive arrangementer. Ydelserne må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning og de andre aktiviteter, der tilbydes af private rådgivere og kursusudbydere.

Stk. 3. Kommunerne kan drive erhvervsservice som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder.

§ 13

Kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, bl.a. inden for:

- a. innovation, videndeling og videnopbygning,
- b. anvendelse af ny teknologi,
- c. etablering og overlevelse af nye virksomheder,
- d. udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer,
- e. vækst og udvikling i turismeerhvervet, og
- f. udviklingsaktiviteter i udkantsområderne.

Stk. 2. Aktiviteterne skal iværksættes i overensstemmelse med § 9, stk. 4, 5 og 7, herunder evt. i regi af selvstændige juridiske enheder.

Kapitel 7 Akkreditering og metrologi

[Bestemmelserne vedrørende akkreditering og metrologi berøres ikke af kommunalreformen.

Bestemmelserne er i anden sammenhæng ved at blive revideret og behandles i efteråret 2004 i Folketinget. Nedenstående bestemmelser er kopieret fra den eksisterende lov om erhvervsfremme – og dækkes i revideret form i den nye lov om erhvervsfremme af §§ 14-16]

§ 14

Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fastsætter inden for rammerne af § 2, stk. 1, nr. 7, regler om akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering, samt af virksomheder til certificering, inspektion, attestering og miljøverifikation. Det kan herunder bestemmes, at laboratorier og virksomheder i udlandet kan akkrediteres ved særskilt kontrakt. Endvidere kan det bestemmes, at akkrediteringsorganet, jf. stk. 4, kan påtage sig godkendelsesopgaver m.v. for andre myndigheder, institutioner og virksomheder.

Stk. 2. Såfremt en akkreditering tilbagekaldes, kan afgørelsen af den, den vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Begæringen har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer anden afgørelse.

Stk. 3. Begæring efter stk. 2 skal fremsættes over for den myndighed eller private organisation, som efter

bemyndigelse, jf. stk. 4, har truffet afgørelse i den pågældende sag.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan henlægge administrationen af de i stk. 1 og stk. 2 nævnte opgaver helt eller delvist til anden offentlig myndighed eller privat organisation. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, indgår i så tilfælde nødvendige aftaler herom.

Stk. 5. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, opgaver som nævnt i stk. 4 til en privat organisation, finder forvaltningsloven anvendelse for organisationens virksomhed.

Stk. 6. Henlæggelse efter stk. 4 skal fremgå af de regler, økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, udsteder i medfør af stk. 1.

§ 15

Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fastsætter inden for rammerne af § 2, stk. 1, nr. 7, regler om metrologi, dvs. hvilke måleenheder, der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse samt om måleteknisk kontrol. Der kan herunder foreskrives anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter. Endvidere fastsætter økonomi- og erhvervsministeren regler om, hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lignende.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, udpeger primærlaboratorier og nationale referencelaboratorier til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan henlægge administrationen af de i stk. 1 og stk. 2 nævnte opgaver helt eller delvist til anden offentlig myndighed eller privat organisation. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, indgår i så tilfælde nødvendige aftaler herom.

Stk. 5. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, opgaver som nævnt i stk. 4 til en privat organisation, finder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse for organisationens virksomhed.

Stk. 6. Henlæggelse efter stk. 4 skal fremgå af de regler, økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, udsteder i medfør af stk. 1.

§ 16

Sikkerhedsstyrelsen administrerer initiativer iværksat efter § 2, stk. 1, nr.7, jf. § 3, stk. 1, herunder regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk.2. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelse af regler vedrørende metrologi og akkreditering. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på metrologi- og akkrediteringsområdet.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog

beslutte, at styrelsens afgørelser kan indbringes for Klagenævnet for Udbud, når der er tale om afslag på eller begrænsning af ansøgt akkreditering, suspendering eller begrænsning af givet akkreditering samt afgørelser om sletning i register over laboratorier, der udfører laboratoriearbejde i henhold til principperne om god laboratoriepraksis (GLP).

Stk. 4. Henlægger Sikkerhedsstyrelsen sine beføjelser efter § 15, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, eller efter § 16, stk. 1 og 2, jf. § 16, stk. 4, til en privat organisation, kan afgørelser truffet af den private organisation indbringes for styrelsen. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog bestemme, at afgørelser om akkreditering efter § 15, stk. 1, truffet af en privat organisation kan indbringes for Klagenævnet for Udbud, når der er tale om afslag på eller begrænsning af ansøgt akkreditering, suspendering eller begrænsning af givet akkreditering samt afgørelser om sletning i register over laboratorier, der udfører laboratoriearbejde i henhold til principperne om god laboratoriepraksis (GLP).

Kapitel 8 Industrisamarbejder

[Bestemmelser om industrisamarbejder berøres ikke af kommunalreformen. Reguleringen heraf behandles i Folketinget i efteråret 2004. Tekst indarbejdes senere i den nye lov om erhvervsfremme.]

Kapitel 9 Regnskaber, sanktioner og straffebestemmelser

§ 17

Økonomi- og erhvervsministeren kan fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kræve alle oplysninger og regnskaber, som skønnes nødvendige for administrationen m.v., herunder oplysninger gemt i elektronisk form. Regnskaber omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og årsberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v., samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter aftale med finansministeren bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler, bevilget efter denne lov.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for den i stk. 1 nævnte administration m.v.:

- 1) få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler, og
- 2) på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

§ 18

ToldSkat kan med tillæg af renter og omkostninger efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven inddrive tilgodehavender, herunder ved lønindeholdelse, som staten i forbindelse med finansiering af de i § 2, nævnte aktiviteter måtte få hos individuelle personer her i landet.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for inddrivelse af statskassens tilgodehavender, der hidrører fra indfrieede statsgarantier samt misligholdte statslån og tilskud i henhold til denne lov, i henhold til den tidligere lov om erhvervsudvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 992 af 8. december 2003, i henhold til lov nr. 221 af 13. april 1988 om egnsudvikling og den tidligere egnsudviklingslovgivning samt i henhold til lov nr. 211 af 28. maj 1975 om lån til håndværk og mindre industri med senere ændringer.

Stk. 3. ToldSkat kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder om skyldneren, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter stk. 1 og 2, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 19

Op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til § 2, § 6, litra b, eller bevilget af et af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af § 5, stk. 2, nedsat bevillingsudvalg, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingmodtagers eventuelle restancer til det offentlige.

§ 20

Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering, tilskud m.v.

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller
- 2) fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Kapitel 10 Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 21

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren bemyndiges samtidig til at ophæve lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 992 af 8. december 2003, samt lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. marts 1996 med senere ændringer.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om særlige overgangsordninger for berørte medarbejdere og institutioner på erhvervsområdet.

§ 22

De i henhold til tidligere lovgivning om mål og vægt (metrologi) udstedte forskrifter og typegodkendelser, meddelte tilladelser og bemyndigelser, samt de i medfør af lov om erhvervsudvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 992 af 8. december 2003 udstedte bekendtgørelser og kgl. anordninger vedbliver at have gyldighed, indtil de udløber, ændres eller tilbagekaldes i medfør af bestemmelser i denne lov.

§ 23

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft herfor med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

BEMÆRKNINGER TIL LOVFORSLAGET

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform.

Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

Reformen tegner en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. Staten fastlægger de overordnede rammer. Kommunerne varetager de direkte borgerrettede opgaver og bliver dermed for borgere og virksomheder hovedindgangen til den offentlige sektor. Fem nye regioner får ansvaret for sundhedsvæsenet samt regionale udviklingsopgaver og får ansvaret for at løse visse driftsopgaver for kommunerne.

Reformen indebærer, at amtskommunerne, HS og Hovedstadens Udviklingsråd nedlægges, at der sker en ny fordeling af de opgaver, der løses i den offentlige sektor, mellem kommuner, regioner og statslige myndigheder, og at antallet af skatteudskrivende niveauer reduceres fra tre til to.

Det foreliggende lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører erhvervsområdet.

Baggrund og indhold

I en verden med stadigt mere åbne grænser for udveksling af varer, serviceydelser, viden og arbejdskraft er det afgørende, at danske virksomheder er i stand til at forny sig og omstille sig til ændringer i teknologien og den økonomiske situation. Det er virksomhederne, der skal skabe den vækst, der er afgørende for, at vi kan opretholde og videreudvikle det danske velfærdssamfund.

Virksomhederne skal derfor have de bedst mulige vilkår for konkurrence og vækst. Desto bedre rammevilkår virksomhederne har, desto bedre rustet er Danmark til at sikre vækst og velstand i fremtiden. Kommunalreformen er et vigtigt skridt til at skabe rammerne for en erhvervsindsats, der kan tage udfordringen fra den globale konkurrence op.

Kommunalreformen tegner en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. På erhvervsområdet får kommunerne ansvaret for den lokale erhvervsservice, hvor nærheden og den daglige kontakt til brugerne er i højsædet. Med nye større kommuner og en klar opgave- og ansvarsfordeling får virksomhederne desuden en hurtig og effektiv sagsbehandling af de spørgsmål og problemer, virksomhederne støder på i hverdagen.

Den regionale erhvervsindsats, herunder turisme, forankres i de nye regioner ved brug af vækstfora med deltagelse af en række interessenter.

Staten varetager fortsat den overordnede vækstpolitik, herunder den tværgående koordinering mellem erhvervs-, uddannelses-, trafik- og beskæftigelsespolitikken, blandt andet inden for rammerne af den nationale vækststrategi.

En række rammevilkår for virksomhedernes vækst og udvikling fastlægges nationalt, herunder skat og konkurrenceforhold, mens andre vilkår kan påvirkes regionalt og lokalt. Det gælder navnlig erhvervsudvikling inden for områder som virksomhedernes innovation, mulighederne for at etablere og udvikle nye virksomheder, kompetenceudvikling af den regionale arbejdskraft samt udnyttelse af ny teknologi. Hertil kommer udvikling af den regionale turisme samt udvikling af yderområderne, som har særlig betydning for den regionale balance i Danmark.

For at skabe de bedste regionale og lokale rammer for virksomhedernes udvikling og omstilling til den globale konkurrence er der behov for et tæt samarbejde mellem politikere, erhvervsliv og videninstitutioner. Et samarbejde mellem dem, der kender de lokale forhold og virksomhedernes udfordringer på nærmeste hold. Og et samarbejde, der kan skabe sammenhæng mellem den kommunale og regionale indsats, så alle trækker i samme retning.

Dette samarbejde forankres fra 2007 i regionerne ved brug af de nye regionale vækstfora. Her samles repræsentanter fra regionsråd, kommunalbestyrelser, erhvervslivet, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter under ét tag. Vækstforaene bliver således omdrejningspunkt for regioners og kommuners dialog om en fælles og koordineret erhvervsindsats, hvor erhvervslivets og videninstitutionernes faglige ekspertise inddrages aktivt.

Vækstforaene sætter en helt ny dagsorden for, hvordan regional erhvervsudvikling bliver til. Med fokus på de regionale rammevilkår og erhvervsmæssige specialisering tegner vækstforaene de strategiske linjer for den regionale erhvervsudvikling. Og de udvikler og prioriterer konkrete initiativer til at fremme den regionale vækst ved at indstille til beslutning hos regionsråd og staten om anvendelsen af midler til erhvervsudviklingsformål.

De regionale vækstfora får dermed en vigtig rolle i at styrke samspillet mellem forskellige erhvervsudviklingsinitiativer. Gennem en samtidig indflydelse på anvendelsen af EU's strukturfondsmidler og nationale midler til erhvervsudvikling, herunder særligt regionale midler, sikres et større udbytte af midlerne.

Forslaget om en ny regional struktur for erhvervsudvikling og statslig administration af strukturfondsmidlerne afspejles også på nationalt niveau gennem oprettelsen af Danmarks Vækstråd, der erstatter Danmarks Erhvervsråd. Foruden de opgaver Danmarks Erhvervsråd varetager i dag, skal Danmarks Vækstråd sikre en bedre sammenhæng mellem den EU-baserede, nationale og regionale erhvervsudviklingsindsats.

På den baggrund indeholder lovforslaget samlet set en nærmere beskrivelse af

- 1) Økonomi- og erhvervsministerens beføjelser
- 2) Etablering af Danmarks Vækstråd
- 3) Regionernes deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter
- 4) Regionale vækstforas deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter
- 5) Kommunernes deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter

Udover at styrke grundlaget for at fremme erhvervsudviklingen, bl.a. gennem udmøntningen af "Aftale om strukturreform, juni 2004" på erhvervsområdet i en ny lov om erhvervsfremme, videreføres visse bestemmelser fra den hidtidige lov om erhvervsfremme uændret:

- 6) akkreditering og metrologi
- 7) industrisamarbejder

Kommunalreformen på erhvervsområdet omfatter en ny opgavefordeling mellem stat, regioner og kommuner. Opgavefordelingen afspejler regeringens ønske om at skabe en mere sammenhængende og enkel struktur for erhvervsindsatsen. Da ændringerne er så omfattende, udmøntes aftalen om kommunalreformen på erhvervsområdet derfor i en ny lov om erhvervsfremme, der samler reguleringen af statens, regioners og kommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter i en lov. Derfor foreslås lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter ophævet.

Gældende ret og overvejelser

Den gældende lov om erhvervsfremme skaber rammerne for aktivt at kunne påvirke virksomhedernes vækstbetingelser. Denne mulighed opretholdes og udbygges med et forstærket fokus på den regionale erhvervsudvikling, idet den nugældende lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter indarbejdes i den nye lov om erhvervsfremme. Spørgsmålet om systemeksport reguleres fremadrettet i en ny samlelov om kommuners selskabsdannelse mv.

Staten vil med forslaget varetage den generelle administration og udbetaling af EU's strukturfondsmidler. Det administrative system for Social- og Regionalfondene er i dag forskelligt opbygget. Tilsagnsgivning og

dermed kontrol af, at alle regler er overholdt, er placeret to forskellige steder, henholdsvis hos amterne og Erhvervs- og Byggestyrelsen. Med lovforslaget skabes grundlaget for at ensarte administrationen af EU's strukturfonde (Socialfond og Regionalfond), der dog efterfølgende skal udmøntes i selvstændig lovgivning. Med dette lovforslag får de regionale vækstfora fremadrettet indstillingsret for både Social- og Regionalfonden, svarende til den nuværende administrative praksis for Regionalfonden, hvor regionale udvalg under amterne har indstillingsret. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil som bevillende myndighed for både Socialfonden og Regionalfonden følge indstillingerne fra de regionale vækstfora, forudsat at alle regler er overholdt.

Som led i omlægningen af administrationen af EU's strukturfondsmidler etableres Danmarks Vækstråd, hvis opgaver ligeledes afspejler den nye regionale struktur på erhvervsområdet.

Ansvar for den regionale erhvervsudvikling er i dag ikke entydigt placeret, men er en frivillig opgave, som både amter og kommuner har påtaget sig. Fremover skal regionsrådene nedsætte vækstfora, der bliver omdrejningspunkt for den regionale erhvervsudvikling. Vækstforaene overtager således den rolle, som de brede erhvervssamarbejder i Jylland-Fyn, Vestsjælland-Storstrøm og Hovedstaden har haft, tillige med det målrettede arbejde for at skabe vækst i de danske yderområder, som er varetaget af de ni regionale vækstsamarbejder.

Vækstforaene indstiller til regionerne om anvendelsen af de udviklingsmidler, regionsrådene sætter af til erhvervsudviklingsformål på det årlige budget. Regionerne foretager en legalitetskontrol og kan herudover acceptere eller afvise indstillingerne.

Erhvervsservice er i dag organiseret således, at der er etableret 15 erhvervsservicecentre fordelt over hele landet. Centrene medfinansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. Erhvervsservicecentre leverer ydelser til iværksættere og mindre virksomheder. I de tilfælde, hvor der er behov for egentlig rådgivning, henvises iværksætteren eller virksomheden til en privat rådgiver. Ydelserne i den eksisterende, regionale erhvervsservice er gratis for brugerne. Erhvervsservicecentre må ikke yde rådgivning eller afholde kurser, der også udbydes af private kursusudbydere.

De nuværende erhvervsservicecentre er organiseret enten som selvstændige, juridiske enheder eller som en sektion i et erhvervscenter, der udover erhvervsservice også varetager andre erhvervsudviklingsopgaver. Med lovforslaget samles erhvervsserviceaktiviteter over for iværksættere og virksomheder i kommunerne. Kommunerne overtager dermed ansvaret for erhvervsservicen fra 1. januar 2007.

Når kommuner og regioner anvender midler til regional erhvervsudvikling, sker dette fremadrettet med hjemmel i lov om erhvervsfremme. De uskrevne kommunalfuldmagtsregler gælder fortsat for kommunerne i det omfang, de ikke berøres af lovforslaget, eller hvor der ikke gælder anden lovgivning.

For at sikre en fornuftig overgang med respekt for de involverede medarbejdere bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte særlige overgangsordninger.

Lovgrundlaget for akkreditering og metrologi har hidtil været lov om erhvervsfremme og vil blive overført uændret til den nye lov. Tilsvarende gælder for industrisamarbejder. Fra den gældende lov om erhvervsfremme ophæves §§ 4 – 5 om Danmarks Erhvervsråd.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser drøftes i øjeblikket med de kommunale parter, jf. Vejledning om Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT). Det indebærer, at der vil kunne ske ændringer i de anførte skøn for de økonomiske konsekvenser, når lovforslaget fremsættes for Folketinget den 26. januar 2005.

Forslaget indebærer først og fremmest en fordeling af amternes hidtidige erhvervsfremmeudgifter på stat, regioner og kommuner. Hertil kommer en overførsel af erhvervsservicetilskud fra staten til kommunerne. Lovforslaget har dermed samlet set ikke direkte offentlige udgiftskonsekvenser.

De økonomiske konsekvenser fremgår af tabel 1. Baseret på en kortlægning af de amtslige udgifter vedr.

generel erhvervsfremme, turismeudviklingsselskaber, erhvervsservice og strukturfondsmedfinansiering og -administration, skønnes de samlede erhvervsfremmeudgifter til 475 mio.kr., fordelt med 360 mio.kr. i form af tilskud mv. og 115 mio.kr. i almindelig drift.

Af de samlede amtslige udgifter vedrører godt 30 mio. kr. erhvervsservice, der overgår til kommunerne. Med tillæg af det eksisterende statslige tilskud til erhvervsservice på 50 mio.kr., der tilsvarende overgår til kommunerne, udgør den samlede overførsel til kommunerne godt 80 mio.kr.

Af driftsudgifterne vedrører knap 21 mio. kr. administrationen af Socialfonden, hvor administrationen med forslaget samles i staten. Da regionerne via vækstforaenes sekretariater skal varetage en vejledningsopgave og prioritering af ansøgninger på socialfonden, fordeles amternes udgifter med 2/3 til staten og 1/3 til regionerne. Samlingen af strukturfondsadministrationen i staten, der i forvejen administrerer dele af social- og regionalfondsmidlerne, vurderes at kunne indebære en vis synergieffekt.

De resterende amtslige driftsudgifter til erhvervsudvikling overføres til regionerne.

Administrationsudgifterne er opgjort excl. udgifter/overhead til generel ledelse og administration. Disse udgifter tillægges efterfølgende.

Tabel 1. Oversigt over fordelingen af driftsudgifter på hhv. stat, amtskommuner, regioner og kommuner

Mio. kr. (05pl)	2007	2008	2009	2010
Stat	-36,3	-36,3	-36,3	-36,3
Amtskommuner	-474,9	-474,9	-474,9	-474,9
Regioner	430,5	430,5	430,5	430,5
Kommuner	80,7	80,7	80,7	80,7
I alt	0	0	0	0

Udover de angivne udgifter har amterne oplyst udgifter vedr. bl.a. kulturfremmende aktiviteter med et overvejende erhvervsindhold, som i givet fald skal tilføres til de nye regioner. Dette afklares som led i dialogen med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med forslaget sikres en aktiv inddragelse af erhvervslivet i den regionale erhvervsudvikling gennem deres deltagelse i de regionale vækstfora, og erhvervslivet får derigennem medindflydelse på anvendelsen af midler til erhvervsformål. Desuden sikres en bedre sammenhæng mellem den nationale vækstpolitik, den strukturfondsfinansierede indsats, og den regionale og den lokale erhvervsfremmeindsats. Forslaget vurderes derfor at få positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Med kommunernes overtagelse af erhvervsservice skabes en mere enkel og overskuelig indgang til erhvervsservicesystemet tæt på brugerne.

Lovforslaget vil blive forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, hvorvidt forslaget skal forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

Miljømæssige konsekvenser

De regionale vækstfora skal som led i deres prioritering af midlernes anvendelse også integrere miljøforhold. Udarbejdelsen af koordinerede regionale udviklingsplaner og erhvervsudviklingsstrategier betyder desuden, at den regionale indsats på begge områder trækker i samme retning. I det omfang forslaget får miljømæssige konsekvenser, forventes disse at være positive.

Administrative konsekvenser for borgerne

Med kommunernes overtagelse af erhvervsservice skabes en mere enkel og overskuelig indgang til erhvervsservicesystemet tæt på brugerne. Forslaget vurderes ikke herudover at have administrative konsekvenser for borgerne.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skal anmeldes til EU-Kommissionen efter reglerne for statsstøtte.

Høring

Lovforslaget er sendt i høring hos: Akademikernes Centralorganisation (AC), Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Amtsrådsforeningen, Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS), A-kassen for Selvstændige (ASE), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, PAR – F.R.I Rådet, Certificerende Organers Forum (COF), Civiløkonomerne, CO-industri, Erhvervsankenævnet, DANIAMet, Danmarks Erhvervsråd, Danmarks Forskningsråd, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Opfinderforening (DaFFO), Dansk ErhvervsFremme (DEF), Dansk Handel & Service, Dansk Industri (DI), Dansk Iværksætter Forening, Dansk Management Råd (DMR), Dansk Byggeri, DS Håndværk & Industri, Eurolab Danmark, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forskerparkforeningen i Danmark, Foreningen Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Frederiksberg Kommune, Forsikring & Pension (F&P), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HK, HORESTA, Hovedstadens Udviklingsråd (HUR), Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Sammenslutningen af Danmarks Godkendte Serviceinstitutter (GTS), KL, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landdistrikternes fællesråd, Landsforeningen af landsbysamfund, LO, Realkreditrådet, Rektorkollegiet, Sammenslutningen af danske småøer, SID, VækstFonden, Öresundskomiteen, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Miljøministeriet, Rigsrevisionen, Skatteministeriet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forventes synergieffekt i staten ved samling af strukturfondsadминистраtion	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der opnås én indgang til erhvervsservice i kommunerne	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal anmeldes til EU-Kommissionen efter reglerne for statsstøtte.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Formål

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse fastlægger lovens overordnede formål, der er at fremme udviklingen i dansk erhvervsliv gennem fremme af konkurrenceevnen og globaliseringen. Formålet søges opnået gennem anvendelse af foranstaltninger, som forbedrer og udbygger rammerne for vækst og internationalt samarbejde og samhandel, samt fremmer tilpasning af erhvervsstrukturen og den regionale erhvervsudvikling.

Bestemmelsen er videreført uændret fra den eksisterende lov om erhvervsfremme, idet der fortsat ønskes en omfattende indsats for at fremme udviklingen af dansk erhvervsliv under hensyntagen til miljø, samfundsforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt.

Pkt. 4 og 5 er videreført fra den nugældende lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter. Og de understøtter aftalen om kommunalreformen på erhvervsområdet.

Målet med at etablere regionale vækstfora er således at styrke den regionale erhvervsudvikling ved aktivt at inddrage alle relevante aktører i beslutningsprocessen og sikre en bedre sammenhæng mellem den nationale vækstpolitik, herunder den strukturfondsfinansierede indsats, samt den regionale og den lokale indsats.

Kapitel 2 *Økonomi- og erhvervsministerens beføjelser*

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse opregner aktiviteter, der kan gennemføres til opfyldelse af lovens formål, herunder efter forslag fra Danmarks Vækstråd og de regionale vækstfora. Listen over aktiviteter er ikke udtømmende, men afspejler de aktiviteter og indsatsfelter, som sædvanligvis anvendes med et erhvervsudviklingsformål. Punkterne er en videreførelse fra den nugældende lov om erhvervsfremme. Hvad angår de enkelte aktiviteter skal anføres:

ad 1). Analyser og evalueringer danner grundlag for forståelsen af erhvervspolitiske problemstillinger og dermed for tilpasningen af erhvervspolitikken.

ad 2). Regeringens erhvervspolitik søger gennem udvikling af gode rammevilkår at påvirke erhvervsudviklingen med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen. Den erhvervsmæssige udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet. For at opfange aktuelle behov for tilpasninger i regeringens erhvervspolitik, herunder for tilpasning af erhvervsstrukturen, er det hensigtsmæssigt med rådgivning herom fra alle involverede parter, både af privat og offentlig karakter.

ad 3). De overordnede rammebetingelser for dansk erhvervsliv fastlægges i stigende omfang i internationale fora som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og EU. Rådgivning fra erhvervslivets parter om danske interesser er afgørende for regeringsapparatets effektive deltagelse i udviklingen og implementeringen af nye internationale regler.

ad 4), 5) og 6). Virksomheders forudsætning for at kunne konkurrere i en liberaliseret og globaliseret økonomi er bl.a., at de besidder viden og kompetence, at der er et velfungerende offentligt/privat samspil, og at der er en stadig tilgang af nye innovative virksomheder. Erhvervspolitikken skal derfor indeholde vækstvilkår, der fremmer etablering af nye virksomheder, organisationsudvikling, bedre udnyttelse af design-, ledelses- og markeds-mæssige kompetencer samt nye samarbejdsformer, herunder offentligt/privat samspil og samarbejde mellem virksomheder.

Fremme af etablering af nye virksomheder opretholdes som et muligt indsatsfelt for ministeren, der vil kunne supplere den regionale indsats, der varetages af kommunerne og de regionale vækstfora.

ad 7). Med henblik på at fremme mulighederne, for at alle regioner i Danmark kan omstille sig til kravene i den globale videnøkonomi og dermed sikre sig gode udviklingsbetingelser med udgangspunkt i egne særkender og styrker, foreslås, at der i takt med behovet i de enkelte regioner bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

ad 8). En forudsætning for at kunne eksportere og etablere sig internationalt er, at danske virksomheder og deres produkter opfylder internationalt anerkendte standarder og normer, at dette kan bevises, og at beviserne anerkendes internationalt. Tilsvarende er det væsentligt for danske forbrugere, at importerede produkter er sikre og overholder gældende forskrifter. Dette forudsætter, at Danmark har et internationalt anerkendt system vedrørende metrologi og akkreditering, både for så vidt angår deltagelsen i det internationale samarbejde herom og til gennemførelse af de fornødne myndighedsopgaver her i landet samt til betjening af dansk erhvervslivs behov for på et stadig stigende antal områder at kunne få de godkendelser, der sikrer en uhindret adgang til de internationale markeder.

Bestemmelsens brede ministerbemyndigelse er undergivet lovgivers kontrol gennem den almindelige parlamentariske proces. Hertil kommer, at aktiviteter typisk kun kan gennemføres inden for de bevillinger, som enten afsættes ordinært på finansloven, eller som tillades finansieret gennem et aktstykke, der er godkendt af Finansudvalget. I det omfang nye initiativer er udgiftskrævende og ikke i forvejen er afsat på ministeriets budget på finansloven, kan den brede materielle bemyndigelse alene bringes i anvendelse med Folketingets accept. Lovforslaget giver mulighed for at iværksætte nye erhvervsudviklingsaktiviteter, uden

at dette kræver ændring af loven hver gang.

I det foreslåede stk. 2 videreføres § 3, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme om medfinansiering og andre økonomiske incitamenter til aktiviteter, som omfattes af lovens formål. Som oftest vil der være tale om delvis finansiering, hvor økonomi- og erhvervsministeren stiller en økonomisk ramme til rådighed for et bestemt formål, fx brobygning mellem yderområder og vækstcentre. Inden for denne ramme inviteres regionale og lokale aktører til at gennemføre konkrete projekter. I lovtæksten er der ikke foretaget en opregning af de midler, der kan tages i anvendelse. Baggrunden herfor er, at der bør åbnes mulighed for nye former for finansiering i takt med udviklingen i erhvervspolitikken. De finansieringsformer, der anvendes, vil være specificeret i tekstnævnelser til finansloven. De finansieringsydelse og andre økonomiske incitamenter, der imidlertid generelt sigtes på, er bl.a. tilskud, kapitalindskud, lån og projektgarantier.

Efter stk. 2 kan ministeren i konkrete tilfælde udbetale finansiering forskudsvist med vilkår om, at aktiviteterne endelige afregning efterfølgende kan godkendes. Denne adgang åbner mulighed for at tilgodese likviditetsmæssige hensyn hos støttemodtagerne. I henhold til Finansministeriets regler skal en sådan adgang være hjemlet ved lov.

Videre bestemmes som hidtil i stk. 3, at der kan forlanges tilbagebetaling af den statslige medfinansiering i tilfælde, fx hvor støttede projekter ikke gennemføres som forudsat, eller hvor støttede projekter har været profitgivende, hvorfor det kan være rimeligt, at staten får tilbagebetalt den ydede finansiering.

Til § 3

Der er tale om at videreføre ministerens mulighed for at fastsætte gennemførelsesregler.

Ministeren får efter stk. 1 adgang til i nødvendigt omfang at udstede regler om gennemførelsen af de aktiviteter, som iværksættes efter loven, fx regler om anvendelse af finansielle instrumenter og om den eventuelle modtagerkreds.

Efter den foreslåede formulering af stk. 2 gøres det muligt for ministeren at udstede regler, der sikrer en forsvarlig forvaltningsmæssig administration, tilsyn og regnskabsaflæggelse i forbindelse med de efter loven iværksatte erhvervsudviklingsaktiviteter, hvad enten de administreres af ministeren, Danmarks Vækstråd, Erhvervs- og Byggestyrelsen eller andre operatører.

Den konkrete administration vil blive tilrettelagt med sigte på at sikre en effektiv og gennemsigtig udnyttelse af midlerne.

Stk. 3 er en videreførelse af gældende erhvervsfremmelovs § 13 d.

Til § 4

Efter den foreslåede formulering af stk. 1 får ministeren adgang til at henlægge administrationen af initiativer til Erhvervs- og Byggestyrelsen. Dette gælder dog ikke akkreditering og metrologi, som administreres af Sikkerhedsstyrelsen.

Ministeren har mulighed for at fastsætte regler, der betyder, at klager ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

Efter det foreslåede stk. 2 videreføres reglerne i § 6, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme, hvorefter Erhvervs- og Byggestyrelsen gives mulighed for at henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution. Baggrunden herfor er, at det i nogle tilfælde kan være hensigtsmæssigt at overlade administrationen af en aktivitet til en organisation, der i sig - ud over den administrative kompetence - tillige rummer den særlige faglige indsigt, der bedst sikrer en optimal gennemførelse af aktiviteten. Som udgangspunkt er der tænkt på sagsforberedende aktiviteter, men efter omstændighederne vil det også kunne omfatte afgørelsesvirksomhed.

Kapitel 3 Danmarks Vækstråd

Til § 5

I stk. 1 fastlægges nedsættelsen af Danmarks Vækstråd. Danmarks Vækstråd varetager opgaver, som hidtil er varetaget af Danmarks Erhvervsråd. Herudover varetager Danmarks Vækstråd en række opgaver knyttet til den nationale administration af EU's strukturfondsmidler, jf. aftalen om kommunalreformen af juni 2004.

Danmarks Vækstråd nedsættes pr. 1. april 2006, det vil sige inden kommunalreformens fulde iværksættelse. Blandt Danmarks Vækstråds opgaver i den indledende fase hører rådgivning i forbindelse med forberedelsen af strukturfondsperioden 2007-2013, der begynder den 1. januar 2007.

Økonomi- og erhvervsministeren kan vælge at nedsætte et bevillingsudvalg under Danmarks Vækstråd til behandling af ansøgninger, jf. stk. 2. Dette kan blive aktuelt, fx hvis ansøgninger får et omfang, der hindrer Danmarks Vækstråds mulighed for at arbejde fremadrettet for udviklingen af vækstpoltikken.

I stk. 3 gives der mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Danmarks Vækstråd, bl.a. en nærmere afgrænsning af Rådets arbejdsområde, herunder inden for hvilke områder Rådet selv kan igangsætte aktiviteter eller henlægge opgaver til opfølgning herpå til Erhvervs- og Byggestyrelsen. Denne henlæggelse kan fx omfatte administrationen af evt. statslig medfinansiering inden for de finansielle rammer for prioriteterne i strukturfondsfinansierede programmer, som Danmarks Vækstråd har udtalt sig om.

Hvis der nedsættes et bevillingsudvalg, fastsætter ministeren nærmere regler for udvalgets virke, herunder sammensætning, forretningsorden mv.

Til § 6

Bestemmelsen opregner de opgaver, som Danmarks Vækstråd varetager.

Hvad angår de enkelte opgaver bemærkes:

a) Danmarks Vækstråd rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om, hvordan virksomhedernes vækstvilkår kan styrkes, herunder vedrørende omstilling til nye konkurrenceforhold, bl.a. set i lyset af globaliseringen og den stigende betydning af viden. Rådet rådgiver desuden økonomi- og erhvervsministeren om fremme af den regionale erhvervsudvikling. Danmarks Vækstråd påtager sig dermed den rådgivende funktion, som Danmarks Erhvervsråd varetager i dag.

b) I lighed med det nuværende Danmarks Erhvervsråd kan Danmarks Vækstråd igangsætte erhvervsudviklingsaktiviteter inden for de økonomiske rammer, som økonomi- og erhvervsministeren fastlægger. Danmarks Vækstråd kan medfinansiere aktiviteter på eget initiativ og aktiviteter efter ansøgning fra vækstfora. På eget initiativ kan medfinansieres aktiviteter, der ikke dækkes af den indsats, de regionale vækstfora varetager, fx hvis initiativerne går på tværs af regionerne, eller der undtagelsesvist opstår behov for midlertidige aktiviteter over for en pludselig opstået situation, bl.a. større virksomhedslukninger. Aktiviteterne kan være medfinansiering af enkeltstående projekter eller tage form af rammeprogrammer. Danmarks Vækstråd kan som led i at sikre grundlaget herfor gennemføre tværgående analyser af de regionale og nationale vækstvilkår med inddragelse af relevante internationale erfaringer.

For at kunne anvende EU's strukturfondsmidler i Danmark skal der tilvejebringes et beløb af mindst samme størrelse i national medfinansiering. Denne medfinansiering vil typisk skulle tilvejebringes af regionernes udviklingsmidler efter indstilling fra vækstfora samt af kommunerne. Statslig medfinansiering vil i givet fald som i dag skulle ske inden for de økonomiske rammer, der er fastsat på de årlige finanslove eller tillægsbevillingslove. De samlede økonomiske rammer for EU's strukturfondsmidler forventes fastlagt i 2006, hvor de nye rådsforordninger for strukturfondene forventes endeligt vedtaget.

c) Ved udmøntningen af EU's strukturfondsmidler (Socialfonden og Regionalfonden) er det et krav ifølge EU-forordningerne, at der udarbejdes en national ramme for midlernes anvendelse i Danmark. Det er derfor ligeledes et krav, at de regionale erhvervsudviklingsstrategier, som de regionale vækstfora udarbejder, skal ligge inden for rammerne af den nationale plan. Danmarks Vækstråd får i den forbindelse rollen som bindeled mellem den nationale, EU-finansierede indsats og den regionale indsats. Tanken er at skabe sammenhæng mellem EU's strukturfondsmidler, den nationale vækst-/erhvervsstrategi og de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

De regionale erhvervsudviklingsstrategier sendes i høring hos Danmarks Vækstråd for at sikre, at de enkelte strategier ligger inden for den nationale ramme for strukturfondsmidlerne. Tilsvarende kan erhvervsudviklingsstrategierne indgå som indspil til den nationale vækststrategi.

For at sikre optimalt udbytte af den strukturfondsfinansierede indsats vil Danmarks Vækstråd blive hørt om indholdet af det strategiske dokument, som udgør grundlaget for den strukturfondsfinansierede indsats, samt om indholdet af nationale programmer og ændringer heri. Inddragelsen skal ske inden for rammerne af gældende fællesskabslovgivning. Da de forordninger, der regulerer indsatsen efter 1. januar 2007, endnu ikke er godkendte, kan den konkrete procedure ikke fastlægges.

Til § 7

Danmarks Vækstråds sammensætning fremgår af stk. 1. Der udpeges tillige suppleanter. For at understrege betydningen af udpegningen skal det i forretningsordenen fastlægges, at suppleanter alene vil blive indkaldt ved varigt forfald.

I stk. 2 fastlægges medlemmerne af Danmarks Vækstråd. De medlemmer, som udpeges på økonomi- og erhvervsministerens initiativ, vil være fremtrædende erhvervsfolk og repræsentanter for videninstitutioner.

Det har været væsentligt at sikre regional repræsentation og derved koordinering med den regionale vækstpolitik, som varetages af regionerne efter indstilling fra vækstfora. Derfor deltager formændene for regionale vækstfora i Danmarks Vækstråd. For samtidig at sikre et beslutningsdygtigt og derfor ikke for stort råd deltager alene én vækstforumformand fra hver region, jf. stk. 2. Denne bestemmelse er alene aktuel, hvis et regionsråd nedsætter mere end ét vækstforum. I så fald indstiller vækstforaene i fællesskab en af formændene som repræsentant. Der udpeges en suppleant blandt den eller de eventuelt øvrige vækstforumformænd i regionen. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem vækstforaene, træffer økonomi- og erhvervsministeren beslutning om, hvilken formand der repræsenterer regionens vækstfora i Danmarks Vækstråd.

Samspillet med den lokale indsats sikres ved repræsentation af KL.

For at sikre, at Danmarks Vækstråd også repræsenterer bred indsigt i erhvervsforhold, udpeges seks repræsentanter efter indstilling fra arbejdsgiver-/erhvervsorganisationer. Det vil for tiden være fem repræsentanter efter indstilling fra DI, HTS, Dansk Handel og Service, Håndværksrådet, Landbrugsrådet samt en repræsentant efter fælles indstilling fra Finansrådet, Forsikring & Pension samt Realkreditrådet.

Endvidere deltager repræsentanter for lønmodtagere, udpeget efter fælles indstilling fra lønmodtagerorganisationer. Det vil for tiden være efter fælles indstilling fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, LO og CO-Industri.

Valgperioden for de enkelte medlemmer er i stk. 3 fastlagt til op til 4 år, svarende til valgperioden for regionsrådene. Denne sammenhæng er begrundet i, at regionsrådene nedsætter de vækstfora, hvis formænd er en væsentlig del af rådet. Af forretningsordenen, jf. stk. 4, vil det fremgå, at Danmarks Vækstråds medlemmer afgår på skift for at sikre kontinuitet i Rådets arbejde. Økonomi- og erhvervsministeren skal godkende forretningsordenen bl.a. for at sikre, at procedurer fastlægges således, at det er muligt at koordinere med øvrige organer, der arbejder med vækstpolitiske initiativer.

Som kollegialt organ tillægges Danmarks Vækstråds afgørelser i bevillingssager endelighed, jf. stk. 5.

Kapitel 4 Regioner

Til § 8

Den regionale erhvervsudviklingsindsats, herunder turisme, forankres i regionen ved brug af vækstfora. Til at varetage den regionale erhvervsudvikling nedsætter regionsrådet således et eller to vækstfora, jf. stk. 1. For at sikre den mest effektive anvendelse af de regionale udviklingsmidler på erhvervsområdet nedsættes som udgangspunkt ét eller to vækstfora i hver region.

Regionsrådets beslutning om antal og geografisk afgrænsning af vækstfora træffes efter høring af regionens kommuner og erhvervsorganisationer. Som et led i høringen af kommunerne skal spørgsmålet behandles i kontaktudvalget. Regionsrådet er forpligtet til at følge en indstilling om antal og geografisk afgrænsning af vækstfora, hvor mindst 2/3 af kommunerne står bag.

Ved etablering af flere vækstfora skal regionsrådet ved fastsættelse af sit årlige budget foretage en fordeling mellem vækstforaene af de regionale midler til erhvervsformål. Denne fordeling skal være afbalanceret og tage hensyn til bl.a. indbyggertal og erhvervsindkomst.

I henhold til stk. 2 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at give tilladelse til, at der oprettes flere end to vækstfora i regionen. Ministeren skal lægge til grund for sin afgørelse, at der blandt regionens kommuner og øvrige relevante aktører er bred opbakning til at oprette flere vækstfora. Øvrige relevante aktører vil variere fra region til region, men vil bl.a. inkludere erhvervsorganisationer, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter. Som vejledende hovedregel bør 2/3 af kommunerne stå bag regionsrådenes ansøgning.

I henhold til stk. 3 indgår kommunerne i et vækstforum, der er oprettet i den region, de geografisk er en del af.

Herudover bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at give kommunerne mulighed for også at være repræsenteret i et vækstforum etableret i naboregionen, jf. stk. 4. Da kommunernes samlede pladser i det pågældende vækstforum ikke ændres, skal ministeren lægge til grund for sin afgørelse, at der blandt den pågældende regions kommuner er bred opbakning til at udvide kredsen af indstillingsberettigede kommuner til at omfatte kommuner fra naboregionen. Som vejledende hovedregel bør 2/3 af kommunerne stå bag regionsrådenes ansøgning.

Kommuner kan deltage i vækstfora på to måder. Dels gennem repræsentation i et vækstforum, jf. stk. 3 og 4. Dels gennem samarbejde om konkrete projekter og medfinansiering heraf.

Efter aftale med et vækstforum fra en anden region kan kommuner frit medfinansiere – og få indflydelse på – konkrete aktiviteter. Kommunerne kan således medfinansiere aktiviteter i naboregionen med egne midler. Desuden kan regionsrådet i kommunens hjemregion beslutte – efter indstilling fra eget vækstforum – at medfinansiere aktiviteter med regionale udviklingsmidler.

Det enkelte vækstforum kan frit vælge at nedsætte arbejdsgrupper til at rådgive vækstforumet. Det kan fx være fælles arbejdsgrupper og tematiske udvalg, der udvikler konkrete forslag til strategi og initiativer. Eventuelle arbejdsgrupper/udvalg vil efter behov kunne inddrage en bredere kreds af aktører, herunder bl.a. aktører fra andre regioner eller vækstfora, erhvervsinstitutioner eller de regionale beskæftigelsesråd.

I henhold til stk. 5 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at give to regioner tilladelse til at etablere et fælles vækstforum. Forud for ansøgning herom skal regionsrådene høre kommunerne og øvrige relevante aktører i begge regioner. Ministeren skal ved ansøgning om tilladelse til, at to regioner etablerer et fælles vækstforum, lægge til grund for sin afgørelse, om der blandt de to regioners kommuner samt øvrige relevante aktører er bred opbakning hertil. Øvrige relevante aktører vil bl.a. inkludere erhvervsorganisationer, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter. Som vejledende hovedregel bør 2/3 af kommunerne stå bag regionsrådenes ansøgning.

I det omfang erhvervsstrukturen og en optimal udnyttelse af de regionale rammevilkår tilsiger det, anbefales det, at vækstforaene samarbejder på tværs af regionsgrænserne om konkrete emner og initiativer.

Regionsrådet udpeger formanden blandt vækstforumets medlemmer, jf. stk. 6.

Regionen stiller sekretariat til rådighed for vækstforumet, jf. stk. 7. Såfremt der nedsættes mere end et vækstforum i en region, er regionen forpligtet til at sikre, at der stilles særskilte sekretariatsressourcer til rådighed for hvert vækstforum. Svarende til sædvanlig praksis refererer sekretariatet direkte til formanden for vækstforumet.

Stk. 8 giver økonomi- og erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler for grænseregioners tværnationale samarbejde og om nedsættelse af organer til varetagelse heraf. Der tænkes på samarbejde mellem regioner på hver sin side af en landegrænse om fx regionale erhvervsvilkår og kulturel sammenhængskraft.

Allerede i dag pågår i Øresundsregionen og i samarbejder mellem Danmark og Tyskland, Sverige m.fl. et betydeligt arbejde for at styrke regionernes vækstvilkår og den kulturelle sammenhængskraft. Med hjemlen i stk. 8 vil der være mulighed for at imødekomme eventuelle ønsker fra regionsrådene eller andre aktører i disse regioner om at forankre samarbejdet med hjemmel i lov om erhvervsfremme.

I det omfang sådanne ønsker måtte forekomme fra regionsrådene eller andre aktører, kan økonomi- og erhvervsministeren blandt andet fastsætte regler om, at der nedsættes et særligt organ til varetagelse af tværnationalt samarbejde, og at særlige aktører deltager i dette samarbejde. Dermed bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at imødekomme et eventuelt ønske fra fx det tyske mindretal i Danmark om, at der nedsættes et organ til varetagelse af tværnationalt samarbejde i den dansk-tyske grænseregion i Sønderjylland, som det tyske mindretal skal være medlem af.

Til § 9

Bestemmelsen giver regionsrådet adgang til at medfinansiere erhvervsudviklingsaktiviteter inden for en række områder efter indstilling fra vækstfora. Dog skal eventuelle begrænsninger i den regionale handlefrihed, som fremgår af lovgivningen, respekteres.

Erhvervsudvikling omfatter på regionalt niveau aktiviteter, der har direkte betydning for udviklingen af det regionale erhvervslivs vækstvilkår, og som fremmer tilpasningen af erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold mv., jf. § 1. Der gives med andre ord kun adgang til at medfinansiere initiativer, som direkte fremmer lovens målsætning, jf. § 1.

Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal rettes mod at understøtte udviklingen af det private erhvervsliv. Skulle der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet være accessoriske aspekter, der også retter sig mod fx offentlige aktører eller borgere, kan det samlede tiltag/projekt dog gennemføres med hjemmel i loven. Hvor der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet måtte indgå accessorisk virksomhed som fx restaurationsdrift, skal denne del af aktiviteterne bortforpagtes med henblik på løsning af private aktører.

Regionen kan efter indstilling fra vækstfora medfinansiere udviklingen af de vækstvilkår, der har betydning for det regionale erhvervslivs udviklingsbetingelser og konkurrenceevne, jf. stk. 1. Disse påvirkes særligt af virksomhedernes innovationsevne, anvendelse af ny teknologi, vilkårene for iværksættere og nye virksomheder, samt udvikling af kompetencer, der matcher erhvervslivets behov. Turismeerhvervet udgør en vigtig faktor for indkomstdannelsen ikke mindst i yderområderne, hvor også muligheden for fx at tiltrække og fastholde kvalificeret arbejdskraft har stor betydning for udviklingen af områdets erhvervsliv. Aftalen om kommunalreformen fastslår, at yderområderne skal have høj prioritet i indsatsen for at skabe erhvervsudvikling og er derfor fremhævet, selv om de enkelte indsatsområder også hver for sig har betydning for yderområderne.

Regionen kan ikke med hjemmel i denne lov via vækstfora medfinansiere aktiviteter, der ikke har et erhvervmæssigt sigte, herunder fx trafikal infrastruktur. Desuden kan regionen ikke medfinansiere aktiviteter, der ligger uden for de opregnede indsatsområder.

De aktiviteter, regionerne kan medfinansiere med hjemmel i § 9 stk. 1, er de samme, der gælder for kommunerne, jf. § 13 og tilhørende bemærkninger.

I stk. 2 fastsættes det, at regionsrådet frit kan disponere over egne udviklingsmidler, herunder bloktilskud

og udviklingsbidrag. Vækstfora, nedsat af regionsrådet, indstiller til regionen om anvendelse af de midler, rådet har afsat på sit årlige budget til erhvervsudviklingsformål. Som anført under § 8, stk. 1, skal regionsrådet ved etablering af flere vækstfora ved fastsættelse af sit årlige budget foretage en fordeling mellem vækstforaene af de regionale midler til erhvervsformål.

Regionen foretager en legalitetskontrol af vækstforumets indstillinger og kan herudover acceptere eller afvise indstillinger fra vækstforumet. Regionen kan kun medfinansiere aktiviteter til fremme af den regionale erhvervsudvikling efter indstilling fra vækstfora.

Med denne organisering formes den regionale erhvervsudvikling i et tæt samspil mellem region, kommuner, erhvervsliv, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter. Regionsrådet og vækstforumet indgår i et ligeværdigt samarbejde, hvor medfinansiering af konkrete aktiviteter fordrer begge parter tilslutning. Den løbende dialog mellem regionen og vækstforumets øvrige medlemmer skal således sikre en fælles forståelse af de regionale behov, så alle aktører arbejder efter samme mål.

Stk. 3 fastslår, at regionen gennem vækstfora har ansvar for at organisere den danske deltagelse i grænseoverskridende samarbejder, samt for at inddrage de relevante aktører i arbejdet. Arbejdet supplerer og understøtter dermed den danske deltagelse i de internationale samarbejder, der efter regionalt ønske kan etableres i medfør af § 8, stk. 6. Det gælder bl.a. Øresundssamarbejdet, som Region Hovedstaden på dansk side har ansvaret for udviklingen af, efter indstilling fra vækstfora. Relevante aktører på Sjælland og Bornholm skal inddrages i arbejdet. Og det gælder det dansk-tyske samarbejde, der på dansk side forankres i Region Sjælland og Region Syddanmark, efter indstilling fra vækstfora. Her skal relevante aktører ligeledes inddrages i arbejdet, herunder fx det tyske mindretal i Danmark.

I stk. 4 understreges betydningen af, at de iværksatte erhvervsudviklingsaktiviteter skal være kollektive, dvs. stilles til rådighed for en åben kreds af virksomheder. Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal være indrettet således, at de vil kunne benyttes af alle virksomheder i regionen, som har en potentiel interesse heri. Det betyder dog ikke, at alle tiltag skal udformes, så det kommer alle tænkelige brancher og erhverv til gavn. Erhvervsudviklingsaktiviteterne kan fx rettes mod særlige grupper af virksomheder, såsom lokale eller regionale vækstsektorer, vigtige lokale eller regionale enkeltbrancher eller eksporterhverv. Det afgørende er, at erhvervsudviklingsaktiviteten stilles til rådighed for alle virksomheder inden for de pågældende brancher, sektorer eller erhverv. Og at ingen virksomhed eller virksomheder, der kan henføres til en sådan gruppe, på forhånd er afskåret fra at kunne drage nytte af den pågældende erhvervsudviklingsaktivitet, samt at aktiviteten ikke eksklusivt retter sig mod en enkelt virksomhed. Erhvervsudviklingsaktiviteterne kan evt. være tværregionale og/eller tværnationale.

Med stk. 5 illustreres, at støtten til erhvervsudviklingsaktiviteterne kan tage forskellig form. I lovtæksten nævnes som eksempler tilskud, lån eller garantistillelse. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Stk. 6 fastslår, at erhvervsudviklingsaktiviteterne gennemføres i regi af selvstændige juridiske enheder. Som eksempler på selvstændige juridiske enheder kan tænkes fonde og selvejende institutioner, men også andre selskabsformer kan tænkes i den praktiske verden, fx interessentskaber eller anparts- og aktieselskaber. Der kan ikke på forhånd opstilles en udtømmende liste. Det afgørende er, at aktiviteterne, som gennemføres i regi af den pågældende juridiske enhed, er at betragte som offentlige, ikke-kommercielle erhvervsudviklingsaktiviteter, som defineret i loven.

Regionen administrerer medfinansieringen af erhvervsudviklingsaktiviteterne og indgår som led heri kontrakter med enhederne, herunder resultatkontrakter og projektkontrakter. Regionen kan ikke udøve ejerbeføjelser i øvrigt, som fx besidde aktieposter, besætte bestyrelsesposter mv.

Regionens kontrakt med den enkelte juridiske enhed skal i sit indhold sikre, at den offentlige medfinansiering udelukkende går til erhvervsudviklingsaktiviteter.

Med stk. 7 understreges betydningen af, at erhvervsudviklingsaktiviteterne ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv.

Dels må man ikke fra offentlig side påføre private leverandører konkurrence. Det indebærer, at hvor der er et privat marked for løsning af aktiviteterne, skal opgaveløsningen varetages af de private leverandører med udgangspunkt i gældende udbudsregler, bortforpagtning mv.

Dels må man ikke fra offentlig side begunstige bestemte virksomheder på de øvrige virksomheders bekostning. Dette undgås for det første ved, at aktiviteterne skal være til gavn for en åben kreds af virksomheder. For det andet ved, at virksomhederne skal betale markedsprisen for de ydelser, de måtte modtage fra offentlig side, fx markedsleje i udlejningssituationer. Dermed sikres, at der ikke er noget subsidieelement i forhold til virksomhederne.

Dette udelukker dog ikke, at visse erhvervsudviklingsaktiviteter kan stilles gratis til rådighed for virksomhederne, fx regionalt ansatte projektkoordinatorer på forskellige fagområder. Men det forudsætter, at erhvervsudviklingsaktiviteterne er generelt virkende og ikke indholdsmæssigt omfatter aktiviteter, som den enkelte virksomhed alternativt selv skulle foretage eller betale for, fx almindelige revisionsopgaver.

Det fremhæves således særligt i stk. 7, at der ikke må ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsaktiviteter.

Kapitel 5 *Regionale vækstfora*

Til § 10

Formålet med de regionale vækstfora er at styrke samarbejdet omkring udviklingen af de regionale vækstvilkår og sikre en koordineret og sammenhængende regional indsats. Vækstforaene har ikke myndighedsstatus og kan fx ikke modtage tilskud eller udøve ejerbeføjelser.

Bestemmelsen opregner de opgaver, som de regionale vækstfora skal varetage. Hvad angår de enkelte opgaver bemærkes:

Ad a)

Udgangspunktet for vækstforaenes indsats er en erhvervsudviklingsstrategi. Strategien kan indeholde:

- En beskrivelse af regionens erhvervsstruktur og vækstvilkår med en vurdering af styrker og svagheder i forhold til de udfordringer, regionen og erhvervslivet står overfor. Til det formål kan udarbejdes analyser, der kan indgå som bilag for strategien.

- Udpegning af indsatsområder, der skal sættes ind på.

- Langsigtede mål, og delmål med kortere sigte, for regionens erhvervsudvikling inden for disse indsatsområder.

- Indikatorer, som regionens performance kan måles på i forhold til de opstillede mål.

Målene konkretiseres i forslag til initiativer i årlige handlingsplaner. I forhold til yderområderne fastlægges det, at vækstforaene – som led i den samlede erhvervsudviklingsstrategi - lægger en strategi for yderområderne, og udvikler konkrete initiativer til udviklingen af områdernes vækstvilkår. Vækstforaene overtager dermed de regionale vækstsamarbejders arbejde for yderområderne.

Strategierne tager udgangspunkt i områdets vækstvilkår og erhvervsmæssige styrker og svagheder, således at der opstilles realistiske, men ambitiøse, målsætninger og indsatsområder.

Ad b)

Vækstforaene overvåger udviklingen i de regionale og lokale vækstvilkår, og justerer i lyset heraf løbende den regionale erhvervsudviklingsstrategi. Det sikres dermed, at erhvervsudviklingsstrategien bliver et dynamisk værktøj for den regionale erhvervsindsats. Desuden foretager vækstforaene løbende evalueringer af de konkrete aktiviteter, der igangsættes som led i handlingsplanerne, for at sikre, at de giver det ønskede

udbytte. Overvågning og evaluering skaber tilsammen det nødvendige grundlag for løbende justeringer af erhvervsudviklingsstrategien.

Ad c)

For at sikre en strategisk anvendelse af de samlede midler til regional erhvervsudvikling i overensstemmelse med erhvervsudviklingsstrategien vil vækstforaene kunne udforme forslag til konkrete erhvervsudviklingsaktiviteter. Det vil samtidig stå åbent for andre, fx kommuner, at søge midlerne. Alle ansøgninger skal godtgøre, hvorledes de bidrager til at opfylde den regionale erhvervsudviklingsstrategi.

Vækstforaene kan således indstille til medfinansiering af forskellige typer initiativer, herunder:

- Konkrete institutioner, fx innovationsmiljøer, forskerparker, turismeudviklingsselskaber, investeringsfremmeorganisationer, videntcentre mv.
- Samarbejdsprojekter, fx netværk mellem virksomheder inden for samme eller beslægtede brancher, samarbejde mellem virksomheder og videninstitutioner, samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner om fx kompetenceudvikling eller praktikordninger mv. Samarbejderne kan både være nationale og internationale.
- Kompetenceudvikling, fx kurser målrettet virksomhedernes behov, ledelses- og organisationsudvikling mv.
- Digital infrastruktur, fx etablering af IT-huse i yderområderne mv.

Ad d)

Vækstfora kan udvikle og prioritere aktiviteter, jf. c). For at sikre gennemførelsen heraf er det naturligt, at vækstfora søger at skaffe finansieringen hertil fra en bred vifte af kilder.

Til finansiering af opgaver vedrørende regionernes udvikling råder regionen over egne udviklingsmidler. Vækstfora indstiller til regionerne om anvendelsen heraf til erhvervsudviklingsformål.

En af målsætningerne med kommunalreformen på erhvervsområdet er at sikre sammenhæng mellem den EU-finansierede og den nationale erhvervsudviklingsindsats. Grundlaget herfor skabes ved at tillægge vækstforaene kompetencen til at indstille til staten om anvendelsen af EU's strukturfondsmidler (social- og regionalfondsmidler) inden for de organisatoriske rammer, som anden lovgivning og strukturfondsfinansierede programmer fastlægger. Interreg-midler under Regionalfonden skal dog sandsynligvis prioriteres i tværnationale udvalg, og altså ikke efter indstilling fra vækstfora. Der lovgives særskilt om udmøntningen af social- og regionalfondsmidler i den kommende strukturfondsperiode (2007-2013) i 2006, hvor de nye rådsforordninger for strukturfondene forventes endeligt vedtaget.

Erhvervs- og Byggestyrelsen varetager den generelle administration af social- og regionalfondsmidlerne, og derfor indstilles ansøgningerne hertil. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil som bevilgende myndighed fortsat følge de regionale indstillinger efter en legalitetskontrol. I den nuværende strukturfondsperiode frem til 31. december 2006 sker administrationen fortsat i henhold til lov om administration af Den Europæiske Regionalfond samt lov om administration af Den Europæiske Socialfond. Hvis de nuværende programmer for social- og regionalfondene ikke er afsluttet pr. 1. januar 2007, overtager vækstforaene indstillingsretten, som i dag ligger i regionale udvalg i amterne, til anvendelsen af de resterende midler inden for disse programmer.

Fordelingen af social- og regionalfondsmidler til vækstforaene beslutes af økonomi- og erhvervsministeren på baggrund af en objektiv fordelingsnøgle.

I stk. 2 fastlægges det, at erhvervsudviklingsstrategien udgør en del af grundlaget for den regionale udviklingsplan. *Udviklingen af de regionale vækstvilkår er et centralt element i den bredere regionale udvikling. Derfor skal erhvervsudviklingsstrategien udgøre en del af grundlaget for udviklingsplanen. Regionsrådet skal således basere sin udviklingsplan på vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier, der indgår som bilag til udviklingsplanen. Erhvervsudviklingsstrategien skal ligge inden for rammerne af den lovgivning, der udgør det samlede grundlag for udviklingsplanen, og kan dermed ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.*

De regionale beskæftigelsesråd har til opgave at overvåge arbejdsmarkedet og udarbejde analyser. Desuden skal de løse tværgående beskæftigelsespolitiske problemstillinger, herunder i forbindelse med flaskehalse. Der vil således på visse områder være en tæt sammenhæng mellem beskæftigelsesrådenes indsats og den regionale erhvervsudvikling.

Derfor bør vækstforaene i forbindelse med udarbejdelsen af de regionale erhvervsudviklingsstrategier inddrage de regionale beskæftigelsesråds analyser og tværgående beskæftigelsesindsats, herunder informationer fra målesystemet Jobindsats.dk. På tilsvarende vis bør de regionale beskæftigelsesråd inddrage vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier i tilrettelæggelsen af den regionale beskæftigelsesindsats

Vækstforaene har kompetencen til, inden for de organisatoriske rammer, som lovgivningen og de strukturfondsfinansierede programmer fastlægger, at indstille til Erhvervs- og Byggestyrelsen, hvilke projekter som skal modtage støtte herfra, jf. stk. 3.

Vækstforaenes indstillinger vedrørende finansiering af projekter skal følge gældende lovgivning, hvilket indgår som en naturlig del af sagsforberedelsen. Gældende lovgivning, jf. stk. 4, omfatter både national lovgivning og EU-retsregler. Når vækstforumet eksempelvis indstiller om anvendelsen af regionale udviklingsmidler, er det regionsrådets opgave at udøve legalitetskontrol i forhold til de pågældende projektansøgninger. Tilsvarende er det Erhvervs- og Byggestyrelsens opgave at udøve legalitetskontrol i forhold til projektansøgninger til social- og regionalfondsmidler. Nærmere regler herfor vil blive fastlagt i bekendtgørelse.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger sammensætningen af regionale vækstfora. Det fastlægges, at regionsrådet selv kan råde over tre pladser i et vækstforum. Regionsrådet udpeger efter eget initiativ ligeledes tre personer fra videninstitutioner. Endvidere sikres kommunernes repræsentation, idet det er væsentligt, at den regionale erhvervsudvikling, som varetages af vækstfora, koordineres med den lokale erhvervsudviklingsindsats, herunder erhvervsservice som alene varetages af kommunerne. Kommunalbestyrelserne skal ved deres indstilling af medlemmer til vækstfora sikre, at yderområderne er repræsenteret. Yderområderne defineres i den statsligt fastsatte erhvervs politik og i de dokumenter, der regulerer den strukturfondsfinansierede indsats i Danmark.

Det regionale vækstforum skal sammensættes således, at der er repræsenteret bred erhvervsmæssig indsigt vedrørende forbedring og udbygning af rammevilkårene for virksomhedernes vækst. Repræsentanter fra erhvervslivet og videninstitutioner sikres derfor en væsentlig repræsentation i vækstforaene. Endvidere deltager repræsentanter for arbejdsgivere og lønmodtagere, udpeget af regionsrådet efter indstilling fra arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer. Det vil være naturligt, om medlemmerne af de regionale vækstfora har nær tilknytning til den pågældende region.

Vækstforum fastlægger selv sin forretningsorden, jf. stk. 2. Efter behov kan vækstforum vælge at nedsætte arbejdsgrupper til at rådgive vækstforumet, fx i form af tematiske arbejdsgrupper, der skal udvikle konkrete forslag til initiativer. Eventuelle arbejdsgrupper vil efter behov kunne inddrage en bredere kreds af aktører, herunder aktører fra andre regioner eller vækstfora, såfremt erhvervsstrukturen eller de regionale rammevilkår tilsiger det.

Det fremgår endvidere, at vækstfora træffer afgørelser ved simpelt stemmeflertal. Et vækstforum har 20 medlemmer, hvorfor der kan opstå stemmelighed. I så fald er formandens stemme udslagsgivende for vækstforumets beslutning.

Bestemmelsen i stk. 3 forventes udelukkende udnyttet til at fastsætte regler om det tyske mindretals repræsentation i vækstforaene. Såfremt der oprettes ét vækstforum i Region Syddanmark, skal det tyske mindretal i Danmark have en observatørpost. Såfremt der oprettes to eller flere vækstfora i Region Syddanmark, jf. § 8 stk. 1 og 2, skal det tyske mindretal i Danmark repræsenteres med et medlem i det

vækstforum, der ligger nærmest grænsen til Tyskland. I dette vækstforum udvides deltagerkredsen til i alt 22 medlemmer, idet det tyske mindretal i Danmark får et medlem efter indstilling fra Bund Deutscher Nordschleswiger, og erhvervslivet får et ekstra medlem efter indstilling fra erhvervsorganisationerne.

Kapitel 6 *Kommuner*

Til § 12

Det fastslås i den foreslåede bestemmelse, at kommunerne får ansvaret for at gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter, hvor nærheden og den daglige kontakt til brugerne er i højsædet. Erhvervsservice vil fortsat være en frivillig opgave for kommunerne.

Målgruppen for erhvervsservice er iværksættere og virksomheder, svarende til den nugældende lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

I stk. 2 foreslås det, at de ydelser, der leveres som led i den kommunale erhvervsservice, kan være information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse. Dette indebærer, at der kan gennemføres informationskampagner, herunder fx kampagner, der kan inspirere nye målgrupper til at starte egen virksomhed, samt informationsmøder om generelle eller specifikke temaer. Endvidere vil der kunne ske individuel eller kollektiv vejledning i bred forstand om virksomhedsrelevante emner. Vejledningen kan have karakter af en afklaring af problemer og behov, men må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning, der tilbydes af private rådgivere.

Endelig kan der som led i den kommunale erhvervsservice afholdes netværksmøder, kurser, og lignende kollektive arrangementer, i det omfang tilsvarende netværk, kurser mv. ikke udbydes af private kursusudbydere.

Med stk. 3 sikres kommunerne adgang til at drive erhvervsservicen enten som en del af kommunens forvaltning eller udskilt i regi af selvstændige juridiske enheder.

Til § 13

Kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, bl.a. inden for innovation, anvendelse af ny teknologi, etablering og overlevelse af nye virksomheder, udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer, vækst og udvikling i turismeerhvervet samt udvikling i yderområderne. Det svarer til en opdateret videreførelse af den nugældende lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter samt de uskrevne kommunalfuldmagsregler.

Det kunne eksempelvis være:

- Konkrete institutioner, fx innovationsmiljøer, forskerparker, turismeudviklingselskaber, investeringsfremmeorganisationer, videntcentre mv.
- Samarbejdsprojekter, fx netværk mellem virksomheder inden for samme eller beslægtede brancher, samarbejde mellem virksomheder og videninstitutioner, samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner om fx kompetenceudvikling eller praktikordninger mv. Samarbejderne kan både være nationale og internationale.
- Kompetenceudvikling, fx kurser målrettet virksomhedernes behov, ledelses- og organisationsudvikling mv.
- Digital infrastruktur, fx etablering af IT-huse i yderområderne mv.

Ifølge bestemmelsen i stk. 2 får kommunerne mulighed for at administrere tilskud og anden medfinansiering til selvstændige juridiske enheder, udøve ejerbeføjelser over for disse enheder samt deltage i og på egen hånd iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter. Aktiviteterne kan både gennemføres lokalt, nationalt eller i samarbejde med myndigheder, institutioner eller virksomheder fra andre lande, fx gennem tværnationale projekter.

Når de kommunale erhvervsudviklingsaktiviteter iværksættes i regi af selvstændige juridiske enheder, indgår kommunerne som led heri kontrakter med enhederne ud fra samme hensyn, jf. principperne anført under bemærkningerne til § 9, stk. 6.

Kapitel 7

Akkreditering og metrologi

[Bestemmelserne i kapitel 7 vedrørende akkreditering og metrologi berøres ikke af kommunalreformen. Bestemmelserne er i anden sammenhæng ved at blive revideret og behandles i efteråret 2004 i Folketinget. Nedenstående bemærkninger er kopieret fra den eksisterende lov om erhvervsfremme – og dækkes i revideret form i den nye lov om erhvervsfremme af §§ 14-16]

§ 10, stk. 1, svarer i store træk til den gældende lovs § 10, stk. 2. Ny er tilføjelsen om, at akkrediteringsorganet kan påtage sig godkendelsesopgaver mv. Sådanne opgaver er for eksempel registrering og godkendelse af laboratorier, der opfylder kravene til god laboratoriepraksis (GLP), - denne ordning varetages efter aftaler med Miljøministeriet og Fødevarerministeriet -, eller godkendelse af og kontrol med bedriftssundhedstjenesterne (BST), som udføres efter aftale med Beskæftigelsesministeriet. Akkreditering anses for at være den højeste grad af godkendelse inden for tekniske områder, hvor præcision og kvalitet er ufravigelige krav. Standarderne for akkreditering fastsættes i internationale fora som CEN/CENELEC for Europa og ISO/IEC på globalt plan. Der er samtidig etableret regionale og verdensomspændende fora for akkrediteringsorganer, som bl.a. fastlægger fortolkninger af standarder for at sikre en ensartet anvendelse af standarderne på globalt plan. For akkrediteringsorganer er medlemskab af disse fora nødvendig for at kunne hævde sig internationalt.

Stk. 2 svarer i store træk til den gældende lovs § 10, stk. 4, 6 og 7. Bestemmelsen er blevet sammenskrevet og forenklet.

Stk. 3 er ny. Det er under henvisning til udlægningen af akkrediteringsordningen fundet hensigtsmæssigt i bestemmelsen at præcisere, til hvilken institution en begæring om domstolsprøvelse skal fremsættes. Begæringen medfører, at den, der har truffet afgørelsen, dvs. myndigheden eller den private organisation, skal anlægge sag ved domstolene i den borgerlige rets former mod den virksomhed, der har fremsat begæringen herom.

Stk. 4. Akkrediteringsordningen bygger på det europæiske samarbejde i EA (European co-operation for Accreditation) og en række CEN-standarder og ISO-standarder.

Ud over medlemskab af EA er akkrediteringsordningen medlem af International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) og International Accreditation Forum (IAF). Medlemskaberne er vigtige både for akkrediteringsordningen og dens kunder. Således forpligter medlemskab medlemmerne til gensidigt at anerkende hinandens ydelser. Derved er kunderne, dvs. de akkrediterede laboratorier og andre akkrediterede virksomheder, i høj grad sikret international anerkendelse af de prøvningsrapporter, certifikater mv., som de har udstedt. Dette øger værdien af den prøvningsrapport eller det certifikat, som fx skal tilsikre bestemte egenskaber eller fravær af samme for produkter eller tjenesteydelser, der eksporteres, fordi en ny prøvning i importlandet ikke kan kræves med henvisning til manglende kompetence hos det akkrediterede laboratorium eller det akkrediterede certificeringsorgan. Akkreditering er dermed et væsentligt element til fjernelse af tekniske handelshindringer. EU-Kommissionen har anerkendt, at akkreditering har denne vigtige funktion og har indgået en aftale med EA om, at EA bl.a. skal rådgive medlemsstaterne og EU-Kommissionen i spørgsmål om anvendelse af akkreditering ved bedømmelse af virksomheders faglige og tekniske kompetencer gennem såkaldte bemyndigede organer.

Det er et krav for at være medlem, at akkrediteringsorganerne lever fuldt og helt op til de internationale standarder for akkreditering. Et af disse krav er, at akkrediteringsorganet er uafhængigt af interesser, der kan have indflydelse på de faglige afgørelser. Dette sikres i dag bl.a. gennem tilknytningen af et særligt rådgivende udvalg, som er etableret på baggrund af internationale standarder. Udvalgets formål er at rådgive DANAK om fx de overordnede principper og politikker for akkrediteringsområdet, herunder grundlaget for og udformningen af de procedurer, DANAK's afgørelser skal træffes efter.

Hertil kommer, at akkreditering i stigende grad vil være et alternativ til myndighedskontrol. En betingelse herfor vil for mange myndigheder være, at akkrediteringen ikke foregår i en anden myndighed, men i en selvstændig, uafhængig organisation, hvis formål er at foretage faglig bedømmelse af laboratoriers og andre virksomheders kvalitetsstyringssystemer og faglige kompetencer.

Bl.a. af disse grunde er det fundet hensigtsmæssigt, at der åbnes mulighed for, at akkrediteringsordningen

kan udskilles fra Erhvervs- og Boligstyrelsen til en privat organisation, som samtidig skal være uafhængig af økonomiske og kommercielle interesser, men som ikke desto mindre skal etableres af akkrediteringsordningens interessenter, dvs. brugerne af akkreditering, både de akkrediterede laboratorier og virksomheder og disses kunder. Herved sikres engagementet og interessen for ordningens fremtid af dem, som er brugere af ordningen.

Det vil som udgangspunkt være naturligt og mest hensigtsmæssigt, at udskillelsen sker til en privat, selvejende institution, hvis fundats skal sikre, at evt. overskud forbliver i institutionen og geninvesteres. Herved vil økonomiske interesser ikke støde sammen med den faglige uafhængighed, som er et ufravigeligt krav for et akkrediteringsorgan. Der bør imidlertid også være mulighed for, at akkreditering og metrologi kan varetages i en organisation af anden virksomhedsstruktur, fx et A.M.B.A., jf. lov om erhvervsdrivende virksomheder. Bestemmelsen åbner mulighed herfor. Der vil i samarbejdsaftalen med organisationen blive stillet krav til denne, herunder krav om repræsentation i bestyrelsen.

Bestyrelsen forudsættes sammensat af repræsentanter for de væsentlige interessenter både på akkrediterings- og metrologiområdet. De konkrete, faglige afgørelser træffes af direktionen uden mulighed for påvirkning fra bestyrelsen. Dennes opgaver vil således være sædvanlige bestyrelsesopgaver såsom at fastsætte de overordnede principper for den daglige administration af akkrediterings- og metrologiområderne, men uden mulighed for indflydelse på de konkrete afgørelser om akkreditering og metrologi.

Det vil i forbindelse med udlægningen være nødvendigt, at der sondres mellem akkreditering og metrologi af nedennævnte grunde:

- 1) Akkreditering er en frivillig ordning, som laboratorier og andre virksomheder tilvælger mod betaling af et gebyr til akkrediteringsorganet, mens metrologiordningen for så vidt angår den legale metrologi er en ren myndighedsopgave, som ikke kan til- eller fravælges.
- 2) Akkreditering anvender som arbejdsgrundlag metrologiens måleenheder og målemetoder, hvor metrologien anvender akkrediterede laboratorier til at foretage kontroller på det legale område (markedsovervågning).
- 3) Metrologi anvender akkreditering som delgrundlag i forbindelse med udstedelse af bemyndigelser og godkendelser af typeprøvningslaboratorier (varmefordelingsmålere, vandmålere, elmålere, gasmålere, benzinmålere, vægte mv.).

Af disse grunde vil det blive stillet som et krav i forbindelse med bemyndigelserne, at akkrediteringsordningen holdes adskilt fra metrologiordningen på samme måde som i dag med hver sin sektionsledelse. Dette vil bevare det frugtbare faglige miljø uden at kompromittere afgørelsernes saglighed. Stk. 5. Når lov om offentlighed i forvaltningen ikke på samme måde som forvaltningsloven skal gælde for den private organisations afgørelser om akkreditering, skyldes det, at de internationale standarder ud over uafhængighed også stiller krav om fortrolighed omkring de konkrete akkrediteringsafgørelser. Forvaltningsloven skal sikre, at sagsbehandlingen følger god sagsbehandlingsskik, herunder aktindsigt for sagens parter, mens lov om offentlighed i forvaltningen skal sikre tredjeparts aktindsigt. Dette sidste er, som nævnt, ikke foreneligt med de internationale standarder.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, der bemyndiges hertil, dvs. Erhvervs- og Boligstyrelsen, udsteder som hidtil nødvendige bekendtgørelser og tekniske forskrifter.

Til nr. 10

§ 11, stk. 1, svarer til den gældende § 10, stk. 1.

I medfør af bestemmelsen udsteder Erhvervs- og Boligstyrelsen fx typegodkendelser af måleinstrumenter såsom varmefordelingsmålere, benzinmålere og vægte og fører tilsyn hermed.

Metrologien i Danmark bygger i dag på internationale aftaler, nemlig 2 globale konventioner (Meterkonventionen, CGPM, og Den Internationale Organisation for Legal Metrologi, OIML), 2 europæiske aftaler (EUROMET for fundamental metrologi og WELMEC for legal metrologi), samt samarbejdet i EU. Samarbejdet i EU er udmøntet i en række direktiver, der er gennemført i Danmark ved bekendtgørelser, udstedt af Erhvervsfremme Styrelsen med hjemmel i lov om erhvervsfremme.

Stk. 2. Udpegningen af primærlaboratorier og nationale referencelaboratorier skal fortsat ligge i Erhvervs- og Boligstyrelsen. Udpegningen af sådanne laboratorier er af største betydning for varetagelsen og vedligeholdelsen af de normaler, som andre måleenheder skal holdes op imod for at kunne måle rigtigt i forbindelse med konstruktion og produktion af produkter og tjenesteydelser.

Stk. 3 svarer til den nuværende § 12, stk. 2.

Stk. 4 er ny. Den har til opgave at afgive den fornødne hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan

udlægge administrationen og den tekniske del af den danske metrologiordning til en privat organisation. Da udlægningen indebærer udlægning af afgørelseskompetence i konkrete sager, kræves der udtrykkelig hjemmel i lov.

Metrologien indgår som et væsentligt element i akkreditering. Bl.a. af denne grund er det fundet hensigtsmæssigt at udskille administrationen og den tekniske del af metrologien sammen med akkrediteringsordningen og derved bevare den hidtidige struktur. Hertil hører også bemyndigelse til at udpege primærlaboratorier og nationale referencelaboratorier til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter.

Om sondringen mellem akkreditering og metrologi henvises til bemærkningerne til nr. 9, ad § 10, stk. 4. Stk. 5 skal sikre, at såvel forvaltningslovens som lov om offentlighed i forvaltningens regler finder anvendelse på den sagsbehandling, der finder sted i institutionen.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, der bemyndiges hertil, dvs. Erhvervs- og Boligstyrelsen, udsteder som hidtil nødvendige bekendtgørelser og tekniske forskrifter.

Til § 17

Stk. 3 svarer med de nødvendige ændringer til den gældende lovs § 16, stk. 4. Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om klageadgangen i forbindelse med afgørelser, truffet af Erhvervs- og Boligstyrelsen eller anden offentlig myndighed, hvortil ministerens beføjelser er henlagt, herunder til at afskære administrativ rekurs af styrelsens afgørelser om akkreditering og metrologi. Denne bemyndigelse er en videreførelse af den hidtil gældende bemyndigelse. Den er nødvendig, fordi der bl.a. er tale om meget teknisk betonedede afgørelser. I medfør af bekendtgørelse om henlæggelse af visse beføjelser til Erhvervsfremme Styrelsen, udstedt i henhold til den gældende lov, kan visse afgørelser om akkreditering for tiden påklages til Klagenævnet for Udbud. Denne klageadgang vil også fremover være gældende. Sådanne afgørelser er afslag på eller begrænsning af ansøgt akkreditering, suspendering eller begrænsning af givne akkreditering eller sletning i registeret over laboratorier, der udfører laboratoriearbejde i henhold til principperne om god laboratoriepraksis (GLP).

Stk. 4 er ny. Den bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om klager over afgørelser, truffet af den private organisation, som er blevet bemyndiget til at varetage opgaverne inden for akkreditering og metrologi. Sådanne afgørelser vil være afgørelser om akkreditering bortset fra dem, der kan påklages til Klagenævnet for Udbud, samt afgørelser om metrologi.

Kapitel 8 Industrisamarbejder

[Bestemmelser om industrisamarbejder berøres ikke af kommunalreformen. Reguleringen heraf behandles i Folketinget i efteråret 2004. Tekst indarbejdes senere i den nye lov om erhvervsfremme.]

Kapitel 9 Regnskaber, sanktioner og straffebestemmelser

Til § 17

Bestemmelserne er en videreførelse af § 13 c i den nugældende lov om erhvervsfremme. Bestemmelsen giver ministerens muligheder for at sikre sig, at regler og forskrifter for modtagelse af tilskud er overholdt. Den foreslåede formulering af stk. 1, giver ministeren adgang til indkaldelse af de oplysninger, der skønnes fornødne for at kontrollere, om forudsætningerne for meddelte godkendelser mv. fortsat er til stede, og om betingelserne for bevilgede tilskud mv. er overholdt.

Efter det foreslåede stk. 2, får ministeren adgang til efter aftale med finansministeren at bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler, bevilget i henhold til loven. I den forbindelse har styrelsen mulighed for at opkræve selvstændige gebyrer hos låntagere m.fl. i forbindelse med administrative opgaver efter denne bestemmelse.

Det foreslåede stk. 3, giver ministeren adgang til kontrol på stedet uden retskendelse. Baggrunden for forslaget er, at Økonomi- og Erhvervsministeriet i stigende grad er underlagt forventninger og krav fra

offentligheden om en høj grad af sikkerhed for og kontrol med overholdelsen af de vilkår, som er knyttet til godkendelser, tilskudsbevillinger mv.

Adgangen for økonomi- og erhvervsministeren til at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsyns- og kontroløjemed. Såfremt der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Der er som udgangspunkt ikke tale om adgang til private boliger, men alene til forretningslokaler.

I ganske få tilfælde er en virksomhed dog af så ringe størrelse, at dens forretningslokale befinder sig i et privat hjem.

Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig af hensyn til kontrollen.

Til § 18

Bestemmelserne er i substansen en videreførelse af de gældende lovbestemmelser om ToldSkat's medvirken til inddrivelse af fordringer, som staten måtte få på privatpersoner i forbindelse med tilskudsbevilning efter den foreslåede og forudgående erhvervsfremmelovgivning.

Til § 19

Bestemmelsen hører sammen med bestemmelsen i den foreslåede § 18. Den viderefører substansen i den nugældende erhvervsfremmelovs bestemmelse om modregning i op til 20 % af tilskud og lån til virksomheder, privatpersoner mv., der har forfalden gæld til det offentlige.

Til § 20

Bestemmelserne er videreført fra de gældende bestemmelser om straf for ansvarspådragende adfærd. Alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere, og tilskudsmodtagere, dvs. enkeltpersoner, selskaber og andre juridiske personer, herunder regioner, kommuner og kommunale fællesskaber, jf. straffelovens 5. kapitel, er omfattet. Endvidere gives ministeren som hidtil mulighed for at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler, udstedt i henhold til loven. Disse bestemmelser omfatter også alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere, og tilskudsmodtagere.

Kapitel 10

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Til § 21

Ministeren bemyndiges til at ikraftsætte loven ved en administrativ bekendtgørelse. For at kunne deltage i forberedelsen af den kommende strukturfondsperiode, der begynder 1. januar 2007, foreslås Danmarks Vækstråd nedsat 1. april 2006, ligesom de regionale vækstfora foreslås nedsat 1. april 2006 af de regionale forberedelsesudvalg. Forskellige dele af loven foreslås derfor sat i kraft på forskellige tidspunkter.

Ministeren bemyndiges tillige til at ophæve den gældende lov om erhvervsfremme samt lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Da nogle af aktiviteterne, der er omfattet af forslaget, også er omfattet af EF-traktatens bestemmelser om statsstøtte, skal loven anmeldes til EU-Kommissionen. Den nugældende lov er også notificeret over for EU-Kommissionen.

Med stk. 2 bemyndiges ministeren til at fastlægge særlige overgangsordninger for de medarbejdere og institutioner på erhvervsområdet, der berøres af kommunalreformen. Det gælder navnlig medarbejdere ansat i selvejende institutioner og andre selvstændige juridiske enheder på erhvervsområdet. For medarbejdere i den amtslige forvaltning gælder virksomhedsoverdragelseslovens bestemmelser.

Til § 22

Med hjemmel i den tidligere lovgivning er der bl.a. på metrologiområdet udstedt en lang række forskrifter. Med denne bestemmelse opretholdes hjemmelsgrundlaget for alle de forskrifter, der er udstedt med hjemmel i den tidligere metrologi- og erhvervsfremmelovgivning.

Til § 23

Bestemmelsen fastsætter lovens gyldighedsområde, der ikke umiddelbart omfatter Grønland og Færøerne.